

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. K. mladšího**, bytem „X“, proti **žalovanému: M ě s t s k é m u ú ř a d u Roudnice nad Labem**, se sídlem v Roudnici nad Labem, Karlovo nám. č. p. 21, PSČ 413 01, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000,-Kč. Částka 2.000,-Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu Roudnice nad Labem podanou u zdejšího soudu dne 10. 7. 2013 domáhal, aby soud vyslovil, že *žalovanému se přikazuje, aby žalobci umožnil nahlédnout do originálu zápisu schůze Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012.*

V rámci přípravy k projednání předmětné žaloby soud lustrací v rejstříku podaných správních žalob u Krajského soudu v Ústí nad Labem zjistil, že žalobce se správní žalobou vedenou pod sp. zn. 15 A 122/2012 na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu Roudnice nad Labem podanou u zdejšího soudu dne 4. 10. 2012 domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému se přikazuje, aby žalobci umožnil nahlédnout do zápisu jednání Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. a 16. 5. 2012*, a zároveň žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Dotyčný petit se tedy týkal i požadavku žalobce, aby mu žalovaný umožnil nahlédnout do zápisu jednání Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012. Porovnáním petitu

navrhovaném žalobcem v rámci řízení vedeném pod sp. zn. 15 A 122/2012 a v rámci předmětného řízení vedeném pod sp. zn. 15 A 89/2013 dospěl soud k závěru, že oba petity se ve své podstatě týkají identického požadavku žalobce, a to aby žalovaný umožnil žalobci nahlédnout do zápisu jednání Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012. Žalobce tak požadavek, aby mu žalovaný umožnil nahlédnout do zápisu jednání Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012, uplatnil u soudu v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu Roudnice nad Labem dvakrát – prvně v žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 122/2012 a podruhé v předmětné žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 89/2013. K tomuto dílčímu závěru soud dospěl i s vědomím skutečnosti, že oba petity nejsou naprosto shodně formulovány, když v žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 122/2012 žalobce užil pojem „jednání“ rady, zatímco v předmětné žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 89/2013 užil pojem „schůze“ rady a dále v žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 122/2012 žalobce požadoval nahlédnout „do zápisu“, zatímco v předmětné žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 89/2013 požadavek na nahlédnutí jazykově precizoval, když požadoval nahlédnout „do originálu zápisu“. Přes tyto formulační odchylky, které soud vyhodnotil jako zcela podružné a irelevantní, má soud za to, že petit u žaloby vedené pod sp. zn. 15 A 122/2012 a petit u předmětné žaloby vedené pod sp. zn. 15 A 89/2013 se ve své podstatě týkají identického požadavku žalobce, a tedy aby žalovaný umožnil žalobci nahlédnout do originálu zápisu jednání (schůze) Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012, jak již soud konstatoval shora.

V návaznosti na právě uvedené skutečnosti je ovšem nutno konstatovat, že o žalobě vedené pod sp. zn. 15 A 122/2012 již bylo Krajským soudem v Ústí nad Labem pravomocně rozhodnuto, a to rozsudkem ze dne 27. 3. 2013, č. j. 15 A 122/2012 – 47, jímž byla žalobcová žaloba mj. obsahující jeho požadavek, aby soud přikázal žalovanému umožnit žalobci nahlédnout do originálu zápisu jednání (schůze) Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012, pro nedůvodnost zamítnuta. K tomu soud doplňuje, že vůči tomuto zamítavému rozsudku žalobce sice podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, nicméně řízení o žalobcově kasační stížnosti bylo usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2013, č. j. 7 Aps 1/2013 – 60, zastaveno pro nesplnění poplatkové povinnosti ze strany žalobce.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), mj. platí, že soud usnesením návrh odmítne, pokud o téže věci již soud rozhodoval. Jedná se o neodstranitelný – absolutní – nedostatek podmínky řízení spočívající v existenci překážky *rei iudicatae*, tj. překážka věci soudem již rozhodnuté, která brání tomu, aby věc, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, byla znovu projednávána.

Jak již bylo poznamenáno výše, žalobce se předmětnou žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného vedené pod sp. zn. 15 A 89/2013 domáhá, aby soud přikázal žalovanému umožnit žalobci nahlédnout do originálu zápisu jednání (schůze) Rady města Roudnice nad Labem konané dne 9. 5. 2012, přičemž o tomto žalobcově požadavku již bylo zdejší soudem pravomocně zamítavě rozhodnuto rozsudkem ze dne 27. 3. 2013, č. j. 15 A 122/2012 – 47. V daném případě je tedy zřejmé, že je dána existence překážky věci soudem již rozhodnuté, a proto soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. předmětnou žalobu z tohoto důvodu ve výroku usnesení ad I. odmítl.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve výroku usnesení ad III. rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2.000,-Kč žalobci, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Pro úplnost soud dodává, že v rozsudku ze dne 27. 3. 2013, č. j. 15 A 122/2012 – 47, uvedl, že v ust. § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění (dále jen „obecní zřízení“), je výslovně zakotveno, že občan obce má právo nahlížet do rozpočtu obce, do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva, do usnesení rady obce a dále výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy. Na základě této skutečnosti pak soud dovodil, že z citovaného ust. § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení zřetelně vyplývá, že občan obce má zaručen přímý přístup pouze a jen k usnesením rady obce, a to formou nahlédnutí a pořizení výpisů, nikoliv však i k zápisům z jednání rady obce, jako tomu je v případě zápisů z jednání zastupitelstva. Do právní úpravy obsažené v ust. § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení se tak plně promítá skutečnost, že oproti jednání zastupitelstva obce jsou jednání rady obce neveřejná, jak je výslovně zakotveno v ust. § 101 odst. 1 obecního zřízení, přičemž zápisy z těchto jednání musí být v souladu s ust. § 101 odst. 3 obecního zřízení uloženy u obecního úřadu k nahlédnutí členům zastupitelstva obce. Žalobce by měl vzít na vědomí fakt, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku již ze dne 25. 8. 2005, č. j. 6 As 40/2004 – 62, který je publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 711/2005 a také na www.nssoud.cz, a který dosud nebyl překonán, vyslovil názor, že občan má zaručen přímý přístup pouze a jen k usnesením rady obce a nikoliv i k zápisům z jednání (schůze) rady obce. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud současně dovodil, že „*Neveřejnost schůze rady obce ani právo člena zastupitelstva obce nahlížet do zápisu ze schůze rady obce (§ 101 odst. 1 a 3 zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení) neomezují samy o sobě právo na informace (čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ohledně skutečností obsažených v takovém zápisu. Povinný subjekt poskytující informace ze zápisu ze schůze rady obce jiné osobě než členu zastupitelstva obce je povinen zajistit zákonem stanovenou ochranu práv a svobod jiných osob způsoby předvídanými v § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; to ovšem neplatí, pokud občan obce požaduje informace z usnesení rady, k nimž má podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení, zaručen přímý přístup formou nahlédnutí a pořizení výpisů.*“ Tytéž závěry pak soud zopakoval i ve svém dalším zamítavém rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 15 A 143/2013 – 29, který byl vydán na základě žalobcovy žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu v Roudnici nad Labem v obdobné věci a který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2013, sp. zn. 7 Aps 4/2013. A taktéž shodné závěry soud zmínil i v zamítavém rozsudku ze dne 26. 7. 2013, č. j. 15 A 38/2013 – 31, jenž byl vydán na základě žalobcovy žaloby na ochranu před nečinností žalovaného Městského úřadu v Roudnici nad Labem a který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013, sp. zn. 7 Ans 9/2013.

Dále soud pro úplnost uvádí, že již ve svém předchozím rozsudku ze dne 27. 3. 2013, č. j. 15 A 122/2012 - 47, rovněž konstatoval, že žalovaný se nedopustil žádného pochybení,

pokud nevyhotovil usnesení o odmítnutí nahlédnutí do zápisu jednání rady obce a na místo toho vyhotovil pouze úřední záznam, čímž dle žalobce mělo dojít k porušení ust. § 38 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když fyzické nahlížení občanů obce do dokumentů, které jsou uvedeny v ust. § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení, se neuskutečňuje ve správním řízení, jak jej definuje správní řád v ust. § 9, a proto žalovaný nebyl povinen vydávat usnesení o odmítnutí nahlížení do spisu ve smyslu ust. § 38 odst. 5 správního řádu; obecní zřízení, které institut nahlížení do dokumentů uvedených v ust. § 16 odst. 2 písm. e) upravuje, tuto povinnost neukládá, a tudíž úřední záznam, jenž byl vyhotoven žalovaným, plně odpovídá stávající právní úpravě. Tentýž závěr pak soud zopakoval i v zamítavém rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 15 A 143/2012 – 29, který byl vydán na základě žalobcovy žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Městského úřadu v Roudnici nad Labem v obdobné věci a který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2013, sp. zn. 7 Aps 4/2013, jak již bylo soudem konstatováno shora. Rovněžtak tentýž závěr soud uvedl i v zamítavém rozsudku ze dne 26. 7. 2013, č. j. 15 A 38/2013 – 31, jenž byl vydán na základě žalobcovy žaloby na ochranu před nečinností žalovaného Městského úřadu v Roudnici nad Labem a který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013, sp. zn. 7 Ans 9/2013, jak soud již uvedl výše.

Dále soud směrem k žalobci podotýká, ostatně, jak to již výslovně učinil ve svých předchozích rozsudcích ze dne 27. 3. 2013, č. j. 15 A 122/2012 - 47, a ze dne 26. 7. 2013, č. j. 15 A 38/2013 – 31, že pokud žalobce požaduje nahlédnout do vlastního zápisu z jednání rady obce, aby se případně seznámil s originárním zachycením přijatých usnesení rady obce v tomto zápise, tak tomuto požadavku nelze vyhovět v režimu ust. § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení, nýbrž v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“). Tato skutečnost zřetelně vyplývá z výše citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2005, č. j. 6 As 40/2004 – 62, který pojednává o tom, že občan obce, pokud požaduje nahlédnout do zápisu z jednání rady obce, může podat u příslušného orgánu žádost o poskytnutí tohoto zápisu na základě informačního zákona, kdy povinný subjekt poskytující informace je povinen tento zápis v písemné či elektronické podobě následně tomuto žadateli poskytnout, ovšem po předchozím vyloučení zákonem chráněných údajů, tedy v anonymizované podobě, s tím, že anonymizace se netýká výlučně usnesení rady obce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. září 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová